

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/352/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116207889
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116207889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcov 1) K. B. W. X) C. B., F. D., A. XX, oboch zastúpených JUDr. Matúšom Hríbom, advokátom, Advokátska kancelária, Bardejov, Na hradbách 5, IČO: 42 246 237, proti žalovanému Mesto Košice, Košice, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalobcov proti rozsudku 36C/98/2016-26 z 27.4.2017 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku I.
P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.
Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol: I. N e p r i p ú ť a zmenu žaloby. II. Žalobu z a m i e t a. III. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobcovia žalobou, došli mu 28.4.2011, domáhali, čím ju odôvodnili (na čo poukázali), čo mu spolu so žalobou na preukázanie svojho nároku doručili, aké použili prostriedky procesného útoku, na čo poukázal žalovaný (čo dodal, čo uviedol, aké námietky vzniesol) v písomnom podaní z 19.5.2011, ktorým sa k žalobe vyjadril, čo mu spolu s vyjadrením doručil, aké použil prostriedky procesnej obrany, aký návrh na pripustenie zmeny žaloby podali žalobcovia návrhom z 20.5.2011 a čím ho odôvodnili, ktoré skutočnosti považuje za preukázané po posúdení podstatných skutkových tvrdení strán sporu a ich právnych argumentov, že vykonal dokazovanie uvedenými dôkazmi a to ich oboznámením, z predmetných dôkazov vychádzal a vyhodnotil skutkový stav, tak ako bolo uvedené, že vykonal dokazovanie prednesom poverenej zamestnankyne žalovaného (uviedol, na čo poukázala, čo dodala a, čo mu navrhuje) a opakoval, čoho sa žalobcovia žalobou domáhajú, na čo v žalobe poukázali a ako dôvodili. Ďalej, citujúc znenie § 29a ods.1 prvá veta a § 5 ods.4 zák.č.182/93 Z. z. o vlastníctve bytov nebytových priestorov, uviedol: Z listinných dôkazov predložených stranami sporu vyplynulo, že žalobcovia požiadali žiadosťou z 29.1.1995 ako nájomcovia bytu č.2, nachádzajúceho sa v obytnom dome súp.č.XXX, E. A. XX K. D. žalovaného o prevod vlastníctva bytu. Žalovaný uzatvoril s nimi zmluvu o prevode vlastníctva predmetného bytu 24.5.2010 a predmetný byt nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Je pravdou to, že predmetná zmluva o prevode vlastníctva bytu bola uzatvorená po stanovenom zákonom období 2 rokov odo dňa, keď ako nájomcovia požiadali o prevod vlastníctva bytu podľa cit. zák. Stanovené obdobie 2 rokov, ktorého márne uplynutie sa vyžaduje na to, aby mohol oprávnený nájomca domáhať nahradenia prejavu vôle obce v súdnom konaní začína plynúť odo dňa, keď prvýkrát nastali právne účinky žiadosti spĺňajúcich v konkrétnych podmienkach bytového domu opísané kvórum. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ by obec, v prejednávacom prípade žalovaný, s nimi ako nájomcami predmetného bytu neuzatvoril zmluvu o prevode vlastníctva do 29.11.1997, mohli sa žalobou domáhať nahradenia prejavu vôle obce

súdny rozhodnutím. V danom prípade tomu tak nebolo a so žalobcami bola uzatvorená zmluva o prevode vlastníctva bytu (hoci oneskorene) 24.5.2010. Nedodržanie zák. ustanovenej 2 ročnej lehoty nemá za následok zánik povinnosti vlastníka bytu previesť byt do vlastníctva nájomcu, ale ak sa tak v 2 ročnej lehote nestane, nájomcovi bytu vzniká právo domáhať sa na súde splnenia povinnosti vlastníka bytu previesť mu byt do vlastníctva. Právoplatný vyhovujúci rozsudok bude potom podkladom pre rozhodnutie príslušného katastrálneho úradu, ktorý vykoná zápis vlastníckeho práva v prospech nájomcu. Z vykonaného dokazovania vyšlo najavo, že žalovaný uzatvoril so žalobcami zmluvu o prevode vlastníctva bytu 24.5.2010, ktorá následne bola podkladom pre zápis vlastníckych práv v Katastri nehnuteľnosti v ich prospech. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si povinnosť v súlade s § 29a prvá veta cit. zák. splnil. Tak, ako sa domáhajú žalobcovia svojho právneho nároku - nahradenie prejavu vôle, konštatuje, že táto vôľa bola už dávno splnená, nie je čo už nahrádzať, táto povinnosť žalovanému nevyplýva ani z cit. ust. cit. zák. a ani zo žiadneho iného záväzku medzi stranami sporu. Je toho názoru, že pokiaľ žalobcovia tvrdia, že malo ísť o iný výmeru, resp. podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, nároku sa môžu domáhať určovacou žalobou, žalobou vlastníckou, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi v konkrétnom podiele. Vzhľadom na to, že nie je daný hmotnoprávny základ nároku, žalobu zamietol. Nevyhovel návrhu žalobcov týkajúceho sa zmeny žaloby a v súlade s § 143 ods.1 CSP (jeho znenie, ako aj znenie § 139, § 140 ods.1,2 a § 143 ods.3 CSP) zmenu žaloby nepripustil. Považuje za potrebné ešte uviesť, že žalobcovia k žiadaným nárokom nedoručili žiadne hodnoverné listinné dôkazy, pojednávania sa nezúčastnili a ich žalobu považuje za účelovú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods.1 CSP (jeho znenie, ako aj znenie § 262 ods.1,2 CSP cituje). Žalovaný mal v konaní plný úspech a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku podávajú žalobcovia v celom rozsahu odvolanie, nakoľko súd (i) nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, (ii) vec nesprávne právne posúdil a (iii) nesprávnym procesným postupom znemožnil im v uskutočňovaní, ich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím sú na ich strane dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b),e) a h) C. s. p. Vo vzťahu k I. zamietajúcemu výroku je nutné namietajú, že súd vôbec neodôvodnil, prečo nie je možné pokračovať v konaní o zmenenom návrhu, teda rozhodnutie je v tomto výroku nepreskúmateľné. Na druhej strane treba obratom dodať, že z hľadiska merita veci nie je pre takéto rozhodnutie zákonný podklad, nakoľko k zmene žaloby došlo hneď po podaní, teda pred vykonaním akéhokoľvek dokazovania a právne základy pôvodného i zmeneného nároku sú totožné. Uvedené je však pre meritorne rozhodnutie zásadné a má zásadný vplyv aj na rozhodnutie o zmenenom návrhu. Práve v tomto smere majú za to, že žaloba musí byť podaná na právnom základe daným samotným obsahom žaloby a nemôže sa jednať o spor o určenie vlastníckeho práva. Im ako nájomcom nebol prevedený celý predmet nájmu. Oni v dobrej viere (nakoľko v takomto rovnakom rozsahu 3 izbový byt - oba evidované byty užíval aj predchádzajúci nájomca, ktorý im ho takto odovzdal) užívali prenajatý 3 izbový byt pozostávajúci v zmysle aktuálnych zápisov z 2 samostatných bytových jednotiek a to z prevedeného 2 izbového bytu a neprevedeného 1 izbového bytu. Uvedené skutočnosti bolo potrebné zistiť aj ich výsluchom. Z hľadiska merita veci je teda podstatné, či žalovaný na nich previedol predmet nájmu v zmysle nájomnej zmluvy. Čo sa týka nevykonaných dôkazov, tak súdu predložili aj odborný posudok U. O. D. (znalca) z 23.9.2008, č.80/2013, z ktorého vyplýva záver, že v prípade prevedeného bytu, t.j. časti predmetu nájmu sa nejedná o 3 izbový byt, čím preukazovali správnosť svojej argumentácie. Žalovaný posudok žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil a preto je nevyhnutný záver, že si svoju povinnosť previesť 3 izbový byt na nich nesplnil, preto je daný dôvod, aby súd nahradil vôľu žalobcu tak, ako to mal na mysli zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu (§ 29a ods.1 zák.č.182/93 Z. z., ktorý je pre tieto prípady lex specialis). Záverom uvádzajú, že administratívnym nedopatrením kancelárie ich zástupcu nebol vyznačený termín pojednávania v tejto veci, ale vo veci vedenej pred súdom pod sp. zn. 36C/112/2015, v ktorej bolo pojednávanie nariadené nadväzne (v prejednávanej veci na 9:00 a nadväzne na to o 10:00 hod. v označenej veci). Ich zástupca zaslal súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na 27.4.2017 o 10:00 hod. z dôvodu kolízie s iným termínom pojednávania (príloha). Nakoľko obe veci rozhodoval ten istý sudca, nie je zrejme prečo v jednom prípade bolo ospravedlnenie akceptované a v tejto veci súd dáva im na ľarchu ich neprítomnosť. Viacerými urgenciami sa domáhali rozhodnutia vo veci a práve len týmto nedopatrením nemohla byť ich účasť zabezpečená. Majú za to, že kolízia s iným pojednávaním bola súdu riadne oznámená a preukázaná a táto prekážka sa vzťahuje aj na pojednávanie v tejto veci, ktoré bolo nariadené o hodinu skôr. S prihliadnutím na všetky okolnosti a siahodlhé priesťahy v konaní majú za to, že prejednaním veci v ich neprítomnosti ich a ich zástupcu došlo k poškodeniu ich procesných

práv. Na druhej strane, ak by súd riadne vykonal všetky dôkazy a vec správne posúdil, bolo možné dospieť k záveru o dôvodnosti žaloby aj v neprítomnosti žalujúcej strany. Na základe uvedeného navrhujú napadnuté uznesenie zmeniť a žalobe po vykonaní dôkazu v podobe znaleckého posudku U.. D. v celom rozsahu vyhovieť.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol: Nesúhlasí s názorom žalobcov, že im nebol prevedený celý predmet nájmu. Na základe zmluvy o nájme bytu č.95/00308/IZM/500 z 22. 11. 1995 (I. časť nájmovej zmluvy) užívali na 1. poschodí bytového domu A. XX K. D. byt pozostávajúci z 3 izieb a prísl. Zmluvou o prevode vlastníctva bytu z 24.5.2010 (čl. II. zmluvy) previedol do ich bezpodielového spoluvlastníctva byt č.2 v predmetnom dome, ktorý taktiež pozostával z 3 obytných miestností a prísl., spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a podielom na pozemku vo veľkosti 3871/10000 (tak ako je uvedené vo výpise z LV č.XXXXX pre k. ú. S. A.). Teda si (pred podaním žaloby na súd) splnil povinnosť (previesť 3 - izbový byt na žalobcov), vyplývajúcu z § 29a zák.č.182/93 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Na základe uvedeného je toho názoru, že súd správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Pokiaľ ide o nepripustenie zmeny žaloby, doručenej súdu 27.5.2011, voči tomuto rozhodnutiu súdu (I. výrok) nie je prípustné odvolanie. Záverom už len dodáva, že voľba druhu žaloby a dôkazných prostriedkov je vecou žalobcov a závisí od otázok, ktoré sa majú v súdnom konaní objasniť. Súdny nemá žiadnu poučovaciu povinnosť, ak je strana zastúpená advokátom (ako v tomto prípade) a rovnako súdy nemajú žiadnu povinnosť zabezpečovať dôkazy v prospech niektorej zo sporových strán, pretože podľa C. s. p. v súdnom konaní platí prejednávacia zásada (a nie vyhľadávacia). Žalobcovia mali dostatok času (začatie konania apríl 2011, resp. návrh na zmenu žaloby máj 2011) na to, aby súdu a jemu doručili všetky dôkazy (napr. dôkazy preukazujúce ich nájomný vzťah k bytu č.4 v predmetnom dome, ktorého prevodu sa zmenou žaloby domáhali), na základe ktorých by súd mohol o zmene žaloby rozhodnúť inak ako rozhodol. Navrhuje odvolanie žalobcov voči I. výroku rozhodnutia odmietnuť [pretože je neprípustné - § 386 písm. c) C. s. p.] a vo výrokoch II. a III. jeho rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne (§ 387 ods. C. s. p.).

5. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

7. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Podľa § 234 ods.1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

9. Uznesením súd rozhoduje aj o zmene žaloby.

10. Rozhodnutie o zmene žaloby má povahu uznesenia, aj keď je formálne súčasťou rozsudku.

11. Pri uzneseniach platí, že odvolanie je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Uznesenia, proti ktorým je možné podať odvolanie sú taxatívne vymenované v § 357. Ak je podané odvolanie proti uzneseniu, ktoré nie je obsiahnuté v enumeratívnom výpočte, musí byť odmietnuté.

12. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, odmietol, podľa § 386 písm. c) CSP, odvolanie proti výroku I. rozsudku a rozsudok vo výrokoch II. a III. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku.

13. Žalobcami uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

14. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zák., právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

15. Skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva a preto ani nemohlo dôjsť k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

16. Proti uzneseniu, ktorým zmena žaloby nebola pripustená, odvolanie - ako už bolo uvedené nie je prípustné -, toto uznesenie (ako súčasť napadnutého rozsudku) je právoplatné, lebo bolo zástupcovi žalobcov a žalovanému riadne doručené, preto aj keby bolo odôvodnené, nič by sa na právnom postavení žalobcov, čo sa týka predmetu sporu, nezmenilo.

17. Súd nemal nijaký dôvod považovať neúčasť zástupcu žalobcov na pojednávaní 27.4.2017 ako dôsledok údajného administratívneho nedopatrenia jeho kancelárie, ale správne vychádzal iba z toho čo je v spise a správne pojednávanie uskutočnil.

18. Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 365 ods.1 písm. e) CSP] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami sporu navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Súd správne nevykonal dôkaz odborným posudkom Ing. Kapu z 23.9.2008, č.80/2013 a nevýsluchol žalobcov, lebo skutkový stav bol riadne zistený z ostatných vykonaných dôkazov a okrem toho, menovaný v posudku zodpovedal právnu otázku, na čo nie je oprávnený, lebo právne otázky posudzuje vždy len súd.

20. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

21. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, čo je zrejme aj z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu.

22. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Žalobcovia nemali v odvolacom konaní úspech, preto im náhrada jeho trov nebola priznaná a žalovaný v ňom žiadne trovy neuplatnil.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.